

Financieel Aflossingsprotocol, op 18 juni 1958 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Federale Volksrepubliek Zuidslavië gesloten

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN a.i.

Nr. 1

's-Gravenhage, 14 oktober 1958.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 14 oktober 1958.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 13 november 1958.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 62, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens over te leggen de tekst van het op 18 juni 1958 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Federale Volksrepubliek Zuidslavië gesloten financiële Aflossingsprotocol (*Trb.* 1958, 101)¹).

Tevens gelieve U Hoogedelgestreng aan te treffen een toelichtende nota bij genoemd Protocol.

De bepalingen van het Protocol, dat, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, alleen voor Nederland geldt, zijn in werking getreden op 1 juli 1958.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
W. DREES.

Toelichtende nota

De gemeenschappelijke handelspolitiek van de Beneluxlanden voorziet in het gezamenlijk sluiten van handels- en betalingsovereenkomsten met landen, die geen lid zijn van de O.E.E.S. en niet behoren tot het dollargebied. Daarbij wordt gestreefd naar omzetting van de bestaande bilaterale akkoorden in multilaterale overeenkomsten. Bij de bilaterale akkoorden voorziet het betalingsakkoord in een betalingsmechanisme, waarbij de wederzijdse betalingen uitsluitend betrekking hebben op het verkeer tussen beide partijen. Hierdoor is het andere land gedwongen zijn in Nederland verdiende guldens hier te lande te besteden. Bij een multilateraal betalingsakkoord daarentegen vindt het betalingsverkeer plaats via transferabele guldens-, resp. Belgische francs-rekeningen, waarmede deze bestedingsdwang vervalt. Deze transferabiliteit wordt echter slechts dan aangeboden, wanneer de zekerheid bestaat, dat de exportprodukten van de Benelux gelijke kansen van levering op de andere markt hebben als die van andere landen.

Bij de overgang naar een multilateraal akkoord dient een regeling te worden getroffen voor de aflossing van de vordering op het manipulatiekrediet van het oude bilaterale akkoord. Dit is het geval bij de onderhavige overeenkomst met Zuidslavië, waarbij werd overeengekomen, dat de Nederlandse vordering per 1 juli 1958 — ten hoogste 8 miljoen — zal worden afgelost in 5 gelijke jaarlijkse termijnen met een rentevergoeding van 3% per jaar. Gezien deze termijn van consolidatie, kan aan de desbetreffende vordering niet langer een liquide deviezenkarakter worden toegekend, zodat het voor De Nederlandsche Bank N.V. niet mogelijk zal zijn deze vordering in haar boeken te blijven voeren en zij dus door de Nederlandse Staat dient te worden overgenomen.

Het ligt in de bedoeling de budgettaire voorzieningen, nodig voor de uitvoering van de met Zuidslavië getroffen regeling, op te nemen in het eerstvolgend ontwerp van wet tot wijziging van hoofdstuk VII B van de rijksbegroting voor het dienstjaar 1958.

De Minister van Financiën,
HOFSTRA

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS

De Minister van Economische Zaken,
J. ZIJLSTRA.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

¹) Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.